

Stand vil forlade Rigsdagen. Jeg gør sikker Regning paa at skulle blive i Stand til i den kommende Rigsdagssamling at forelægge et saadant Forslag, der da blandt andet vil komme til at indeholde en Bestemmelse af samme Indhold som den her foreslaaede Anmærkning, og naar dette Forslag da under den ene eller den anden Form, med større eller mindre Ændringer, forlader Rigsdagen, vil ogsaa Hensigtsmæssigheden af at have en Anmærkning som denne staaende paa Finansloven være bortfalden, Thi enten vil Anmærkningens Indhold blive optaget i den endelig vedtagne Navneforandringslov, og da vil Anmærkningen af den Grund være overflødig paa Finansloven, eller ogsaa vil det vise sig, at Rigsdagen ved en endelig og indgaaende Drøftelse af det hele Forhold ikke mener at kunne slutte sig til Indholdet af denne Anmærkning, og i saa Fald vil den selvfølgelig af den Grund udgaa af Finansloven. Jeg har troet det rigtigt ved Forhandlingernes Begyndelse at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, da det navnlig var her i Tinget, at der var meget afvigende Mening om dette Forslag i Fjor.

Madsen-Mygdal: Det foreliggende Finanslovsforslag synes mig at være meget fredeligt i sit Indhold og vil derfor forhaabentlig ikke give Anledning til mange Uoverensstemmelser mellem Tingene. Der er da ingen særlig Grund for mig til at komme ind paa mange Betragtninger i Anledning af Forslaget og ikke heller til at dvæle videre ved Enkeltheder. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger.

Den højtærede Finansminister har jo gjort udførlig Rede for den finansielle Stilling. Den finansielle Balance ser ikke særlig smuk ud, saaledes udtrykte han sig. Jeg har ikke noget væsentligt at tilføje dertil; jeg har desuden i Fjor været inde paa det samme Spørgsmaal. Vi ere jo alle kendte med, at de senere Aars Finanslove udvise et Underskud, og vi ere ogsaa alle kendte med, at de senere Aars Statsregnskaber fremvise Underskud, til Trods for, at der er gjort ret betydelige Laan i enkelte Aar. Om Aarsagerne til dette Forhold skal jeg heller ikke videre udtale mig i Aar. I Fjor tillod jeg mig at tale noget om de finansielle Virkninger af Fortidens Politik, og jeg skal ikke komme med nogen som helst Gentagelse i Aar, men blot henvise til, hvad jeg har sagt i Fjor om den Ting. Men ellers er der jo visse

Forhold, som ere klare for os alle, og som ogsaa den ærede Finansminister var inde paa, nemlig Nedgangen paa to meget vigtige Indtægtsposter, paa Toldafgifterne og paa Overskuddet af vor Statsbanedrift, det er noget, vi ere kendte med alle sammen, men til Trods for, at den finansielle Balance ikke er særlig smuk, er der efter min Mening ingen Grund til at se mørkt paa Forholdene. Naar vi tage de løbende Indtægter paa §§ 2—8, sammenlignet med de løbende Udgifter paa §§ 12—26, altsaa baade de ordinære og de ekstraordinære, bliver der dog selv paa dette Finanslovsforslag, som jo ikke ser saa særlig tiltalende ud med Hensyn til Balancen, et Overskud paa 4—5 Mill. Kr. Og efter de Oplysninger, som den ærede Minister gav med Hensyn til Toldindtægterne og Statsbanedriftens Overskud, er der jo ret væsentlige Grunde til at nære nogenlunde lyse Forventninger med Hensyn til Fremtiden. Sammenligne vi de to sidste Finansaar med Tiden 5 Aar i Forvejen, er der en Forskel paa de to Poster, Toldindtægterne og Overskuddet af vor Statsbanedrift, paa ikke mindre end 8 Mill. Kr. aarlig, idet nemlig Toldindtægterne gik op Aar for Aar, efterhaanden med 2 à 3 Mill. Kr., og ærede Medlemmer ville erindre, at vi i 1895—96 eller deromkring havde et Overskud paa Statsbanedriften af 5 Mill. Kr. Nu ere jo Toldindtægterne dalede i de to sidste Finansaar, og Overskuddet af Statsbanedriften er gaaet ned til minus i Stedet for plus, det gør altsaa en Forskel af omtrent 8 Mill. Kr. Men ifald vi turde regne paa, at det i en nær Fremtid nogenlunde vilde komme til at stille sig som for nogle Aar tilbage, saa er Tilstanden i meget væsentlig Grad forandret. Det er jo saaledes med Toldindtægterne, at de ere gaaede jævnt fremad, jævnt opad siden 1863, der har været en jævn Bølgegang opad. Et Par Standsninger har der været, et Par Aar endogsaa en Smule Nedgang, men saa er det atter gaaet opad paa ny. Nu have vi atter haft en Standsning paa et Par Aar, men alt tyder paa, at denne Standsning er forbi, og at vi tør haabe paa en jævn fremadskridende Bevægelse igen ganske paa samme Maade som tidligere. Og med Hensyn til Statsbanedriftens Overskud er der ikke alene det særlig glædelige, at Indtægterne ere forøgede, men ogsaa, hvad jeg lægger særlig Vægt paa, at Udgifterne, som vi hørte af den højtærede Minister, ere formindskede, saaledes at det ser ud til, at det kan komme til at gaa i Opfyldelse,